

Kinder Torah[®]

Parashas Yisro

Hashem is Close

“You look frustrated, Yankel.”

“I am, Mutty. I have been trying to call a professor who specializes in heart disease.”

“What is the problem?”

“He is so hard to get to. I keep calling the office. First they told me to call back, and then they kept me on hold for twenty minutes until I finally gave up. Next they took my number and he never called back. This is so frustrating! A person can have a heart attack just from trying to reach the cardiologist!”

“I doubt that, but you have brought up an important point. A person has to be accessible in order for him to help you. The biggest expert in the world is of absolutely no use if you cannot reach him.”

“You are 100% right Mutty. Do you have any advice for me?”

“Yes, Yankel. I have a bigger expert for you to get in touch with. He is always available. His line is open twenty-four hours.”

“Really? That is amazing!”

“He is incredible. I will show you how to contact Him.”

Mutty pulls a small sefer out of his pocket. He opens it up and begins reading the words printed inside.

“*Shir ha'maalos. Esa einai el ha'harim, me ayiin yovo ezri?* (A song of ascents. I raise my eyes to the mountains; from where will my help come?) *Ezri me'im Hashem, oseh shomayim vi'aretz.* (My help is from Hashem, the Maker of heaven and earth) [Tehillim 121:1,2].”

“Aha! I see what you mean, Mutty. The expert is Hashem, and I can reach Him any time with *tefillah* (prayer).”

“Precisely, Yankel. This fact is actually expressed in a verse in ‘Ashrei’. ‘Hashem is close to all who call upon Him – to all who call upon Him sincerely’ (Tehillim 145:18). The Chofetz Chaim, in his commentary on parashas Eikev exults, ‘How fortunate a person is in this world! He can attach himself to the Creator, and call out to Him whenever he wants, as the verse states, “Seek Hashem when he can be found; call upon Him when He is near” (Yishaya 55:6).’ In this world everyone can find Him, as stated in a different verse, ‘Wherever I will permit you to mention My Name I shall come to you and bless you’ (Shemos 20:21). Hashem can be reached by any Jew, any place any

time. He is completely accessible. When we reach the next world, after 120 years, the situation will be different. Whatever connection we have established with the Almighty will remain fixed. We cannot come any closer.”

“Oy vey!”

“Yes, oy vey. Therefore, my dear friend Yankel, now is the time to act! Now is the time to call out to Hashem. He is always there. He always receives your calls. He always listens. He is All Powerful, and capable of granting all of your requests. Furthermore, He

desires a close relationship with you. He wants you to call out to Him, look to Him, open your heart to Him, and trust Him. In return He will come close to you. That is the most precious relationship that a human being can ever

have. It gives you strength, comfort, and faith. It gives the Almighty *nachas ruach*, something more valuable than diamonds. And, it lasts forever. Your relationship with Hashem will continue in the next world . . . for eternity.”

“That is awesome.”

“Indeed. Call out to Hashem. He will cherish your call, and give you unbelievable reward.”

Kinderlach . . .

*When you are down, Who do you call?
When you are happy, Who do you thank?
When you need something, Who do you ask?
When you are alone, Whose company do you seek?
Who is always there to listen?
Who will always stay with you forever and ever?
Only One, Hashem. We say every day in Ashrei, ‘Hashem is close to all who call upon Him – to all who call upon Him sincerely.’
Take these words to heart, and call out to Hashem. He hears you, and He will relate to you. This relationship that you will establish is more precious than gold and silver. Cultivate, cherish it, guard it, and you will enjoy it forever. Call out to Hashem. He is yours.*

A Love of Torah

The Medrash Tanchuma relates that Yisro had seven names. One of them was Chovav, which means dear. Why was Yisro called Chovav? Because he cherished the Torah. HaRav HaGaon Mordechai Gifter zt”l passed away nineteen years ago. His love of Torah knew no bounds, as the following stories heard at the *hespedim* (eulogies) in Jerusalem illustrate.

Rav Gifter once went with his son-in-law, Rabbi Avrohom Chaim Feuer to a diamond dealer in Manhattan. The dealer explained to the Rav the details about the size and value of the diamonds. Some of the diamonds were so small that their beauty could only be appreciated with a microscope. Yet, the dealer was very careful with each and every diamond, no matter how small. Rabbi Feuer related that Rav Gifter valued each and every word of Torah as a great treasure, in the same way that the diamond dealer valued even the smallest diamonds.

Once Rabbi Feuer told Rav Gifter a *chiddush* (original Torah thought) on Mesecta Eruven from one of his congregants. Rav Gifter, upon hearing this was so elated that got up, took his son-in-law’s hand, and began dancing around the dining room table singing, “*Tov li Toras picha me-alfei zahav vokesef*” (The Torah of Your mouth is better for me than thousands in gold and silver - Tehillim 119:72).

The Rav was once giving a *shiur* (lecture) to the entire Yeshiva. His *shiurim* were very deep and complicated, and to interrupt him was unthinkable. A young student stood up in the middle of the *shiur* and asked a question. Rav Gifter walked several feet across the room, and gave this young man a big kiss on the forehead. That is how much he valued the student’s words of Torah.

The Radak explains the following verse in Tehillim (84:6). “Fortunate is the man whose strength is in You. It forms paths in his heart.” Constant learning and striving to increase his knowledge and wisdom of Hashem’s Torah will make paths into your heart. Each day you will traverse those paths and strengthen them. That is the secret to love of Torah. Learn it constantly. It will enter your heart.

Kinderlach . . .

Someone who loves another person cannot bear to be separated from them. They want to be together all of the time. A person who loves a particular place or thing also cannot bear to leave it. That is what we are striving for in Torah. Rav Gifter zt”l learned so much Torah with such fire, that his love for it grew very strong. So strong that he and the Torah became inseparable. In his memory, let us strive to emulate him. Try to increase your learning. And try to learn with real enthusiasm. Keep in mind that the Torah that you are learning is more valuable than diamonds.

ההגדת לבנד

פרשת יתרו

קרוב ה' לכל קוראיו

"אתה נראה מתוסכל, יענקל."
 "אני באמת מתוסכל, מוטי. אני מנסה להתקשר לפרופסור המתמחה בבעיות לב."
 "מה הבעיה?"

"קשה מאוד להשיג אותו. אני מתקשר שוב ושוב למשרדו. בתחילה אמרו לי להתקשר שוב. התקשרתי שוב והמתנתי על הקו למשך עשרים דקות, ולבסוף התייאשתי. בפעם הבאה נתתי להם את מספר הטלפון שלי אבל הוא לא התקשר אלי בחזרה. זה כל כך מתסכל! אפשר לקבל התקף לב, חלילה, רק מהנסיונות ליצור קשר עם קרדיוולוג (רופא לב)!"

"אני מסופק אם דבר כזה יכול לקרות, אך העלית נקודה חשובה. כדי שאדם יעזור לשני, עליו להיות נגיש. המומחה הגדול ביותר בעולם אינו מועיל דבר אם אי אפשר להשיג אותו."

"אתה צודק במאת האחוזים, מוטי. האם יש לך עצה עברית?"
 "כן, יענקל. יש לי מומחה עוד יותר גדול שאתה יכול להתקשר אליו – וניתן תמיד להשיגו. הוא משיב לפונים עשרים-וארבע שעות ביממה."

"באמת? מדהים!"

"הוא משהו מיוחד. הנה, אראה לך איך להתקשר אליו."

מוטי מוציא מכיסו ספרון. הוא פותח אותו ומתחיל לקרוא את הכתוב בו:

"שיר המעלות, אשא עיני אל ההרים, מעין יבוא עזרתי עזרי מעם ה', עושה שמיים וארץ' (תהילים קכ"א, א'-ב')."

"אה! אני מבין למה אתה מתכוון, מוטי. המומחה הוא ה', ואני יכול להשיגו בכל עת באמצעות פנייה אליו בתפילה."

"בדיוק כך, יענקל. ועובדה זו מזכרת גם בפסוק ב'אשר': 'קרוב ה' לכל קוראיו –

לכל אשר יקראוהו באמת' (תהילים קמ"ה, י"ח). החפץ חיים, בפירושו לפרשת עקב, מתפעל: 'מה מאושר

האדם בזה העולם, שישנה לו היכולת להיות דבוק בה' ולקרוא אליו בכל עת שירצה, כי

'קרוב ה' לכל קוראיו'. ועוד כתוב: 'דרשו ה' בהמצאו, קראוהו בהיותו קרוב' (ישעיה נ"ה, ו) –

כלומר, בעולם הזה, שבו הוא מצוי לכולם; ובכל מקום, כמו שנאמר "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך' (שמות כ', כ'). כל יהודי יכול להגיע לה' בכל מקום ובכל זמן. ה' נגיש לגמרי. אבל, כאשר נגיע לעולם הבא, לאחר מאה ועשרים שנה, המצב יהיה שונה. כל קשר שיצרנו עם הקב"ה בעולם הזה יישאר כפי שהוא. לא נוכל להתקרב אליו יותר."

"אוי ואבוי!"

"באמת אוי ואבוי. ולכן, חברי היקר, יענקל, כעת הוא הזמן לפעול! כעת הוא הזמן לקרוא לה'. הוא תמיד שם. הוא תמיד מקבל את השיחה. הוא תמיד מקשיב. הוא כל-יכול, ומסוגל להיענות לכל בקשותיך. ועוד, הוא חפץ ביחסים קרובים אתך. הוא רוצה שתקרא אליו, תביט אליו, תפתח לפניו את לבך, ותבטח בו. ובתמורה לכך הוא יהיה קרוב אליך. זהו הקשר היקר ביותר שיכול להיות לאדם. הוא נותן לך כוח, מנחם אותך ומעניק לך אמונה. הוא גם עושה נחת רוח לקב"ה, נחת רוח שהיא יקרה מפי. והקשר גם נמשך לעולם: הקשר שלך עם ה' ימשיך גם בעולם הבא... לנצח."

"אני פשוט נדהם לשמע הדברים."

"זה אכן מדהים. קרא אל ה', והוא ישמח בקריאתך ויעניק לך שכר שלא יאומן."

ילדים יקרים ...

כאשר המצב קשה, למי מתקשרים? כאשר שמחים, למי מודים? כאשר צריכים דבר-מה, ממי מבקשים? כאשר נמצאים לבד, עם מי מבקשים לשהות בצוותא? מי תמיד נמצא שם ומאזין? מי יישאר אתנו לעד ולעולמי עד? רק אחד – ה'. בכל יום אנו אומרים ב'אשרי' "קרוב ה' לכל קוראיו – לכל אשר יקראוהו באמת". שימו מילים אלו על לבכם, וקראו אל ה'. הוא מאזין לנו, והוא יתייחס לקריאתנו. הקשר שניצור בעולם הזה עם ה' הוא יקר יותר מזהב ומכסף. אם נטפח אותו, נשמור עליו ונעריך אותו, נהנה ממנו לעד ולעולמי עד. קראו אל ה'. הוא שלכם.

אהבת התורה

במדרש תנחומא מסופר שליתרו היו שבעה שמות. אחד מהם היה "חובב", מלשון חביב. מדוע נקרא יתרו חובב? מפני שחיבב את התורה. לפני תשע עשרי שנים נפטר הרב הגאון מרדכי גיפטר זצ"ל. אהבת התורה שלו לא ידעה גבולות, כפי שמראים הסיפורים שסיפרו עליו בהספדים לזכרו.

הרב גיפטר הלך פעם עם חתנו, הרב אברהם חיים פוייר, לסוחר

יהלומים בניו יורק. הסוחר הסביר לרב אודות היהלומים, ופירט את גודלם ואת ערכם. כמה מן היהלומים היו כה קטנים שאת יופים אפשר היה לראות רק דרך מיקרוסקופ. ועם זאת, הסוחר נזהר מאוד בכל אחד מהם, אפילו בזעיר ביותר. הרב פוייר סיפר שהרב גיפטר העריך כל מילה של תורה כאוצר גדול, כמו סוחר היהלומים העריך את כל היהלומים, ואפילו הקטנים ביותר.

פעם אמר הרב פוייר חידוש על מסכת עירובין ששמע מפי אחד מבני הקהילה שלו. הרב גיפטר כה שמח כששמע את החידוש, שהוא קם ממקומו, אחז בידו של חתנו, ויצא במחול סביב השולחן, כשהוא שר "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" (תהלים קיט, עב).

יום אחד אמר הרב שיעור לישיבה כולה. שיעוריו היו עמוקים ומסובכים, ואף אחד לא העלה בדעתו להכנס לתוך דבריו. פתאום קם תלמיד צעיר באמצע השיעור ושאל שאלה. הרב גיפטר ניגש אליו ונשק לו על מצחו – כה העריך הוא את דברי התורה של התלמיד.

הרד"ק מסביר את הפסוק בתהלים (פד, ו): "אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבבם", ואומר שלימוד מתמיד והשתדלות מתמדת ללמוד עוד ועוד את תורת ה' עושים מסילות (דרכים) בלב. כאשר הולכים בדרכים אלה כל יום מוסיפים אומץ (כלומר כוח) בלימוד תורה. זהו הסוד של אהבת התורה – ללמוד תמיד, ואז התורה נכנסת עמוק בלב.

ילדים יקרים ...

כשאוהבים משהו לא רוצים להפרד ממנו; רוצים להיות ביחד כל הזמן. גם מי שאוהב מקום או דבר מסוים לא רוצה לעזוב אותו בשום פנים ואופן. כך אנו רוצים להרגיש כלפי התורה. הרב גיפטר זצ"ל למד כל כך הרבה תורה, בלהט עז כל כך, שאהבתו לה היתה חזקה מאוד – כה חזקה עד שהתורה היתה לחלק בלתי נפרד ממנו. בואו ננסה להיות כמוהו. נשתדל ללמוד יותר, ובהתלהבות אמיתית. נזכור שהתורה שאנו לומדים יקרה יותר מיהלומים.